

Ceturtdiena, 2010. gada 11. marts

Kuba

P7_TA(2010)0063

Eiropas Parlamenta 2010. gada 11. marta rezolūcija par pārliecības dēļ ieslodzītajiem Kubā

(2010/C 349 E/15)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par stāvokli Kubā, jo īpaši 2004. gada 17. novembra, 2006. gada 2. februāra un 2007. gada 21. jūnija rezolūcijas,
 - ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par 2004., 2005., 2006., 2007. un 2008. gada ziņojumiem par cilvēktiesībām pasaulē un ES politiku cilvēktiesību jomā,
 - ņemot vērā tā 2006. gada 14. decembra rezolūciju par Saharova balvu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Padomes prezidentūras 2005. gada 14. decembra deklarāciju par *Damas de Blanco* un iepriekšējās 2003. gada 26. marta un 2003. gada 5. jūnija deklarācijas par situāciju Kubā,
 - ņemot vērā Padomes kopējo nostāju 96/697/KĀDP, kuru pieņēma 1996. gada 2. decembrī un kuru periodiski atjaunina,
 - ņemot vērā Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes 2007. gada 18. jūnija, 2008. gada jūnija un 2009. gada 15. jūnija secinājumus par Kubu,
 - ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos baroneses *Catherine Ashton* referenta un Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja *Jerzy Buzek* sniegtos paziņojumus par politisko uzskatu un pārliecības dēļ ieslodzītā *Orlando Zapata Tamayo* nāvi Kubā,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā cilvēktiesību, tostarp politisko, ekonomisko, sociālo un kultūras tiesību, universāluma un nedalāmības aizsardzība joprojām ir viens no galvenajiem Eiropas Savienības mērķiem;
- B. tā kā desmitiem neatkarīgo žurnālistu, nevardarbīgu disidentu un cilvēktiesību aizstāvju — no kuriem lielākā daļa ir demokrātiskās opozīcijas pārstāvji — Kubā joprojām tiek turēti cietumā par vārda, bīdrosānās un pulcēšanās pamatbrīvību īstenošanu;
- C. tā kā Parlaments 2005. gadā organizācijai *Damas de Blanco* piešķīra Saharova balvu par vārda brīvību; tā kā Kubas varas iestāžu aizliegums organizācijai *Damas de Blanco* doties uz Eiropas Parlamenta mītni, lai saņemtu piešķirto balvu, pārkāpj būtiskas cilvēka pamattiesības, proti, Vispārējā cilvēktiesību deklarācijā paredzētās tiesības brīvi izbraukt no savas valsts un tajā atgriezties;
- D. tā kā Kopienas iestādes ir centušās nodrošināt politieslodzīto un pārliecības dēļ ieslodzīto atbrīvošanu un humānu attieksmi pret tiem Kubā;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2006)0601.

Ceturtdiena, 2010. gada 11. marts

- E. tā kā *Orlando Zapata Tamayo* nāve, kas ir pirmais gadījums gandrīz 40 gados, kad Kubas aktīvistis mirst no bada streika, protestējot pret valdības pārkāpumiem, ir jāvērtē kā strauja cilvēktiesību situācijas pasliktināšanās Kubā, un šis gadījums ir izraisījis starptautiska mēroga protestu vilni un to, ka aizvien lielāks skaits Kubas politieslodzīto un disidentu piesaka bada streiku,
1. stingri nosoda ieslodzītā politiskā disidenta *Orlando Zapata Tamayo* moks pilno nāvi, ko varēja novērst un kas iestājās pēc 85 bada streika dienām, un pauž solidaritāti un izsaka līdzjūtību viņa ģimenei;
 2. nosoda aktīvistu pirmstiesas ieslodzīšanu un valdības mēģinājumu neļaut *Orlando Zapata Tamayo* ģimenei rīkot viņa bēres un izvadīt pēdējā gaitā;
 3. nosoda to, ka Kubas varas iestādes nav reaģējušas nekādā vērā ņemamā veidā, un aicina ES un starptautisko sabiedrību atbrīvot visus politieslodzītos un pilnībā ievērot pamatbrīvības, jo īpaši vārda brīvību un brīvību pievienoties politiskām grupām;
 4. aicina Kubas valdību nekavējoties un bez jebkādiem nosacījumiem atbrīvot visus politisko uzskatu un pārliecības dēļ ieslodzītos;
 5. pauž bažas par to politieslodzīto un disidentu stāvokli, kuri pēc *Zapata* nāves pieteica bada streiku; atzinīgi vērtē to, ka viņi gandrīz visi ir atsākuši ēst, taču vērs uzmanību uz žurnālista un psihologa *Guillermo Fariñas* smago stāvokli, jo viņa pieteiktais bada streiks var beigties ar nāvi;
 6. nosoda to, ka nav uzklausi Padomes un Parlamenta atkārtotie aicinājumi nekavējoties atbrīvot visus politieslodzītos un pārliecības dēļ ieslodzītos, un uzsver, ka Kubas disidentu ieslodzīšana viņu ideālu un nevardarbīgās politiskās darbības dēļ ir pretrunā Vispārējai cilvēktiesību deklarācijai;
 7. mudina Padomi un Komisiju saskaņā ar Ārlietu padomes apstiprinātajām nostādnēm un 2009. gada 8. decembra secinājumiem pastiprināt centienus saistībā ar prasību atbrīvot politieslodzītos un garantēt, ka cilvēktiesību aizstāvji varēs veikt savu darbību;
 8. mudina ES iestādes sniegt beznosacījuma atbalstu un īstenu iedrošinājumu, lai Kubā sāktos miermīlīga politiskā pāreja uz daudzpartiju demokrātiju;
 9. apliecina dziļu solidaritāti ar visu Kubas tautu un pauž atbalstu kubiešu virzībā uz demokrātiju un pamatbrīvību ievērošanu un popularizēšanu;
 10. aicina Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos un par sadarbību atbildīgo komisāru nekavējoties sākt strukturētu dialogu ar Kubas pilsonisko sabiedrību un ar tiem, kuri aizstāv miermīlīgas pārejas procesus Kubā, ievērojot Padomes un ES secīgi pieņemtos secinājumus, izmantojot Kopienas attīstības sadarbības mehānismus, jo īpaši tos, kas ietverti Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instrumentā;
 11. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, pašreizējai ES prezidentūrai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Eiropas un Latīņamerikas parlamentārajai asamblejai, Kubas valdībai un Tautas varas nacionālajai asamblejai.